

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3089/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6979/2019 од 05.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6979/2019 од 05.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6979/2019 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 792/17 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име мање исплаћених пензија за период од децембра 2013. године до фебруара 2018. године исплати тужиоцу износ од 1.451.554,04 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени да на име мање исплаћених пензија за период од марта 1999. године до новембра 2013. године исплати тужиоцу износ од 2.160.224,55 динара са законском затезном каматом на појединачне новчане износе наведене у овом ставу изреке почев од означених датума па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, усвојен је предлог тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања судских такси. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 141.250,00 динара са законском затезном каматом од 22.05.2019. године до исплате у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6979/2019 од 05.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и

потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 792/17 од 22.05.2019. године у првом, другом, трећем и делу петог става изреке којим је одлучено о висини трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 792/17 од 22.05.2019. године у делу петог става изреке и обавезан тужени да тужиоцу износ трошкова парничног поступка од 141.250,00 динара исплати са законском затезном каматом почев од наступања услова за извршење па до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде, док је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате почев од 22.05.2019. године као дана пресуђења па до дана наступања услова за извршење одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ради уједначавања судске праксе, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема места одлучивању о ревизији тужиоца предвиђеној наведеном законском одредбом (посебна ревизија) из разлога које наводи ревидент.

Побијана другостепена пресуда, у делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев, не одступа од праксе домаћих судова о застарелости потраживања (члан 376. став 1. Закона о облигационим односима) и следствено томе губитку права тужиоца да захтева накнаду штете због незаконитог рада туженог (члан 172. став 1. Закона о облигационим односима) - неоснованог ускраћивања исплате пензије по правноснажном решењу којим му је то право признато.

Позивање тужиоца на пресуду Врховног касационог суда Рев 974/12 од 07.03.2013. године и решење Вишег суда у Београду Гж 11283/16 од 20.09.2017. године није од утицаја. Означена пресуда Врховног касационог суда донета је у спору у којем тужени није истакао приговор застарелости, док је у наведеном решењу Вишег суда изражен став о незастаривости права на пензију, а не о незастаривости потраживања неисплаћених пензија.

Не постоји одступање ни од праксе Европског суда за људска права - одлуке тог суда у предмету Скендери и други против Србије од 27.07.2017. године (представка П 15090/08). У тој одлуци је изражен став да су рокови прописани чланом 376. Закона о облигационим односима законити рокови који теже легитимном циљу - обезбеђењу правне сигурности и заштити потенцијално тужених од застарелих потраживања. У одлуци истог суда Грудих против Србије од 27.03.2012. године (представка П 31925/08), којом је пружена заштита права на имовину из члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, застарелост потраживања подносилаца представке није разматрана, па зато та одлука не садржи став суда по том питању који би се разликовао од става нижестепених судова у овом спору.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку (ЗПП), одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора у побијаном делу којим је правноснажно одбијен тужбени захтев износи 2.160.224,55 динара и очигледно не прелази износ меродаван за дозвољеност ревизије прописан наведеном одредбом.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић